https://eitaa.com/bookpdfi برای دانلود سایر کتاب ها به کانال و وب سایت مراجعه کنید www.i20.ir

نا پیدا ولی با ما

واحد تحقیقات مسجد مقدس جمکران

چاپ ششم: تابستان ۱۳۸۵

فهرست کتاب

پیشگفتار ص۴
«میلاد نور» ص۵
«فضیلت پدر» ص۶
«کرامت مادر» ص۷
«آغاز امامت» ص۸
«غیبت صغری» ص۹
«داستان ساختگی سرداب» ص۱۰
«نایبان خاص» ص۱۱
اشاره ص۱۱
۱ - عثمان بن سعید عمری ص۱۲
۲ - محمّد بن عثمان عمری ص۱۲
۳ - حسین بن روح نوبختی ص۱۲
۴ - علی بن محمّد سمری ص۱۳
«غیبت کبری» ص۱۳
«برخی از حکمت های غیبت» ص۱۴
توضیح ص۱۴
۱ - سنّت الهی ص۱۵

۲ - حفظ جان امام وخوف از کشته شدن او ص۱۵
۳ - آمادگی جهانی برای پذیرش حکومت اسلام ومحو سلطه مستکبران ص۱۵

۴ - آزمایش مردم ص۱۶
۵ - گناهان مردم وعدم آمادگی آنان ص۱۶
«ویژگی های غیبت» ص۱۶
«ویژگی ها وامتیازات اخلاقی» ص۱۸
اشاره ص۱۸
۱ - دانش گسترده ص۱۸
۲ - زهد وبی اعتنایی به دنیا ص۱۹
۳ - عدالت گستری در بین مردم ص۱۹
۴ - عمل به سنّت پیامبر صلی الله علیه وآله ص۱۹
۵ - جود وبخشش ص۱۹
۶ - دعا وعبادت ص۲۰
۷ - شجاعت وصلابت ص۲۰
۸ - صبر وشکیبایی ص۲۱
«طول عمر» ص۲۱
«انتظار» ص۲۲
«صفات منتظران» ص۲۳
شناخت امام واعتقاد به امامت ص۲۳
پرهیزکاری وخوش اخلاقی ص۲۴

فرمان پذیری ص۲۴
دوستی با دوستان حضرت مهدی علیه السلام ودشمنی با دشمنان او ص۲۵
«علامات پیش از ظهور» ص۲۶
«هنگامه ظهور» ص۲۷
«دوران پس از ظهور» ص۲۸
اشاره ص۲۸
۱ - حاکمیت اسلام در سراسر گیتی ص۲۸
۲ - اقامه کامل حدود الهی ص۲۸
۳ - احیای معارف قرآنی ص۲۸
۴ - نابودی ستم وبرقراری عدالت ص۲۹
۵ - تجدید اسلام ص۲۹
۶ - کمال دانش در بین مردم ص۲۹
۷ - رشد عقلی ص۳۰
۸ - امنیت وآسایش ص۳۰
۹ - برابری ومحبّت در بین مردم ص۳۰
۱۰ - تطهیر زمین از گناه ص۳۰
«سخن آخر» ص۳۱
«استغاثه به امام زمان علیه السلام» ص۳۱
تاریخچه مسجد مقدّس جمکران ص۳۳

پیشگفتار

«یا صاحب الزّمان ادرکنا»

آشنایی با امام زمان علیه السلام، بهترین وسیله ومطمئن ترین راه برای رسیدن به شناخت خدا است. «هر کس خدا را بخواهد، از شما آغاز می کند، وهر کس او را یگانه شمارد، تنها سخنان شما را بپذیرد؛ وهر کس آهنگ او داشته باشد، رو به شما آورد»(۱).

آشنایی با امام زمان علیه السلام؛ مقدمّه دوست داشتن او ودوست داشتن او، مقدمه ای برای دوست داشتن خدا است.

«هر کس شما را دوست بدارد خدا را دوست داشته است»(۲).

آشنایی با امام زمان علیه السلام؛ راهی برای رهایی از قید وبند جاهلیت است. با شناخت امام زمان علیه السلام دین را، قرآن را وهمه معارف الهی را می توان شناخت؛ در حالی که بدون شناسایی او، شناخت دین، فهم قرآن ودرک معارف عقیم می ماند ونجات از جاهلیت میسّر نیست.

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله فرمود:

«هر کس بمیرد وامام زمانش را نشناخته باشد، به مرگ زمان جاهلیت مرده است»(۳).

آشنایی با امام زمان علیه السلام؛ دست آویزی استوار برای دست یابی به هدایت ونجات از ضلالت وگمراهی است.

«خدایا! حجّت خویش را به من بشناسان، که اگر تو حجّت خود را به من نشناسانی، از دینم گمراه خواهم شد»(۴).

بدون شناخت امام زمان علیه السلام، شناخت سیرت وراه او ممکن نیست، وبدون شناخت سیره وطریقه او، شناخت شریعت میسّر نیست.

وبدون شناخت شریعت، دست یابی به سعادت دنیا وآخرت محال خواهد بود.

امام زمان علیه السلام را باید شناخت، با آرمان ها واهداف او آشنا شد، وبرای یاری او آماده گشت؛ زیرا او تنها امام حاضر وناظر بشریت است. او تنها باقی مانده خدا در زمین، وگوهر پاک زاده پیامبران علیهم السلام، ویگانه بازمانده نسل پیشوایان معصوم علیهم السلام است.

زندگانی شگفت او، غیبت پر رمز وراز او، طول عمر معجزه آمیز او، وظهور نورانی وحیات آفرین او، همگی زمینه ساز استثنایی ترین وپربارترین فصل تاریخ انسان ها بلکه والاترین ومهم ترین فراز تاریخ آفرینش؛ یعنی «حاکمیت توحید در سراسر گیتی» است. به امید آن روز!

«میلاد نور»

در جوّ هراس ناک شهر سامرّا، ودور از چشم جاسوسان وگماشتگان حکومت جور عبّاسی، آخرین خورشید آسمان ولایت در سحرگاه روز جمعه پانزدهم شعبان سال ۲۵۵ هجری قمری، در خانه کوچک امام حسن عسکری علیه السلام طلوع کرد(۵).

او در اولین لحظات ولادت به یگانگی خدا ونبوّت پیامبر صلی الله علیه وآله شهادت داد ودر هفتمین روز در آغوش پدر بزرگوارش آیه شریفه قرآن را قرائت نمود:

«وَنُرِیدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذِینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً

وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثِينَ»(۶).

او را بر حسب وصیت پیامبر صلی الله علیه وآله ومطابق احادیث بشارت آسا، «محمّد» نام نهادند، تا نه فقط با سیمای زیبایش - که بیش ترین شباهت را به رسول اللّه صلی الله علیه وآله داشت - بلکه با نام ومرامش نیز یاد آور آن آخرین پیامبر بزرگ الهی باشد وآینه تمام نمای جدّش خاتم انبیا صلی الله علیه وآله گردد. کنیه اش را نیز به همین مناسبت «ابو القاسم» نهادند؛ اگر چه به مناسبت های دیگر کنیه های ابو جعفر، ابو عبد اللّه وابو صالح نیز به آن افزوده شد.

مهدی، قائم، منتظر، صاحب العصر، صاحب الامر، صاحب الزّمان، بقیه اللّه، حجت اللّه، منصور، خلف صالح، موعود، از مشهورترین القابی هستند که در کتب حدیث ودعا وکتب تاریخی در مورد امام زمان علیه السلام به آن ها تصریح شده است.

«فضیلت پدر»

حضرت ابو محمد امام حسن عسکری علیه السلام که در طی دو دهه عمر شریف خویش، جز مرارت وسختی ندیده ودر مبارزه پیدا وپنهان علیه حکومت جابرانه عبّاسیان، همواره گرفتار حبس ومراقبت شدید آنان بوده است، در بیست وسوّمین سال عمر با برکت خود، با مشاهده ولادت اولین وآخرین فرزند خویش، شادمان از انجام وعده قطعی خداوند، خطاب به اصحاب فرمود: «ستم گران پنداشتند که می توانند مرا بکشند، تا این نسل منقطع

گردد! آنان قدرت خدا را چگونه یافتند»(۷).

با ولادت حضرت مهدی علیه السلام یکی از حسّاس ترین وپرتحرّک ترین بخش های امامت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام آغاز شد، آن بزرگوار علیرغم همه فشارهای حکومت ومراقبت های مأموران، با زیرکانه ترین اسلوب ها وبهره گیری از امین ترین اصحاب خویش به شکل های مختلف کوشید تا همه شیعیان وموالیان اهل بیت علیهم السلام را از ولادت قائم آل محمد علیه السلام با خبر سازد وبه مناسبت های گوناگون آنان را با چهره امام پس از خویش آشنا گرداند(۸).

«کرامت مادر»

بزرگ زاده ای از نسل دو تن از بزرگ ترین شخصیت های اجتماعی - مذهبی رومیان، میلکه، دختر «یشوعا» فرزند قیصر روم، که مادرش نیز از فرزندان حضرت شمعون، وصی حضرت عیسی مسیح علیه السلام بود، افتخار مادری حضرت مهدی علیه السلام را یافت.

او به دنبال ماجرایی شگفت که باعث به هم خوردن مراسم ازدواجش با یکی از بزرگ زادگان قیصر شد، پیامبر صلی الله علیه وآله را در خواب دید وبه پذیرش اسلام افتخار یافت ودر جریان یکی از جنگ ها خود را در زمره اسیر شدگان رومی به مرکز حکومت عباسیان (بغداد) رسانید ودر آنجا به امر «امام هادی علیه السلام» توسط «بشر بن سلیمان» خریداری شد ودر خانه آن امام

بزرگوار به همسری امام حسن عسکری علیه السلام درآمد.
او را به نام های «نرجس»، «سوسن»، «ریحانه» و«صیقل» ذکر کرده اند(۹). عفّت، ایمان، طهارت، نیکویی اخلاق ورفتار او به اندازه ای بود که «حکیمه خاتون» که خود فرزند امام وخواهر امام وعمّه امام بود، در تکریم وبزرگداشت او می کوشید وحضرت امام هادی علیه السلام همواره از او به نیکی یاد می فرمود.
پیش از این ها نیز امیر المؤمنین علیه السلام وامام صادق وامام محمد تقی علیهما السلام، از ا وبا عنوان های خِیرَهُ الأِماء (برگزیده از کنیزان) وسیده الأِماء (سرور کنیزان) یاد نموده بودند.
در مدّت حمل، هیچ اثری بر مادر امام زمان علیه السلام پدیدار نبود وفقط در آخرین شب بود که امام حسن عسکری علیه السلام از حضرت حکیمه درخواست کردند که:
«ای عمّه! امشب افطار را پیش ما قرار بده؛ زیرا خدای عزّ وجلّ امشب تو را به ولادت ولی وحجّت خویش شادمان خواهد ساخت»(۱۰).

«آغاز امامت»

زمانی که یازدهمین پیشوای معصوم مسلمانان به زهر جفای معتمد، خلیفه ستمگر عبّاسیان، در سنّ بیست وهشت سالگی به شهادت رسید، حضرت مهدی علیه السلام کودکی پنج ساله بود(۱۱).
آغاز امامت حضرت مهدی علیه السلام در خردسالی با توجّه به اعجاز الهی وقدرت خدادادی اعجاب برانگیزی که در وجود هر

امام معصوم به ودیعت نهاده شده، امری شگفت وقابل تردید نیست. به ویژه که در تاریخ نمونه هایی بارز از این قبیل تکرار شده ومورد قبول وتصدیق همگان است. آن چنان که قرآن کریم درباره حضرت یحیی علیه السلام می فرماید:

«وآتَیناهُ الْحُکْمَ صَبِیاً»(۱۲)؛

«ما در کودکی او را به نبوّت وحاکمیت رساندیم».

ودرباره حضرت عیسی علیه السلام حکایت سخن گفتن او را در گهواره نقل می فرماید:

«قالَ اِنّی عَبْدُ اللّه آتانِی الْکِتابَ وَجَعَلَنِی نَبِیاً»(۱۳)؛

«گفت: من بنده خدا هستم واو به من کتاب عنایت کرده ومرا پیامبر قرار داده است».

«غیبت صغری»

همان دلایلی که باعث شد ولادت امام زمان علیه السلام از دشمنان ومخالفان مخفی بماند، سبب غیبت او نیز گشت.

امام زمان علیه السلام را در روایات به حضرت موسی علیه السلام تشبیه کرده اند(۱۴) که فرعونیان به انگیزه از بین بردن او همه زنان حامله وهمه شیرخوارگان آن دوران را مورد هجوم قرار دادند وهمه پسران نوزاد را از دم تیغ گذراندند.

عبّاسیان برای حفظ پایه های حکومت غاصبانه خویش وجلوگیری از پدید آمدن آخرین وصی پیامبر صلی الله علیه وآله که از بین برنده همه ستمگران وجبّاران معرفی شده بود، برای هر جنایتی آمادگی

داشتند.

در سال ۲۶۰ ه ق که حضرت مهدی علیه السلام از حجره بیرون آمد وعموی خود «جعفر کذّاب» را به کنار زد وبر جنازه پدر بزرگوارش نماز خواند(۱۵) وبا این عمل آغاز امامت خویش را اعلام فرمود، عوامل حکومت عبّاسی به فکر دسیسه افتادند وبه شهادت او کمر بستند.

خداوند متعال آخرین حجّت خویش را با قدرت مطلقه خود از همان آغاز امامت، در پس پرده غیبت قرار داد تا او را از توطئه های دشمنان در امان بدارد واز کشته شدن او جلوگیری به عمل آورد.

«یرِیدُونَ لِیطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْواهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ کَرِهَ الْکافِرُونَ»(۱۶).

«می خواهند نور خدا را با دهان هایشان خاموش کنند؛ در حالی که خداوند نور خویش را کامل خواهد ساخت، اگر چه برای کافران ناخوشایند باشد».

«داستان ساختگی سرداب»

در سامرا، در جوار بارگاه مقدس امام هادی وامام حسن عسکری علیهما السلام سردابی هست که به عنوان محل برگزاری نماز توسط سه امام بزرگوار ما حضرت امام هادی وامام حسن عسکری وامام زمان علیهم السلام مورد احترام است. اما متأسفانه برخی نویسندگان وتاریخ نگاران اهل سنّت، داستانی ساختگی را مبنی بر غایب شدن

امام زمان علیه السلام در سرداب در نوشته های خویش آورده وبا متّهم ساختن شیعیان به انتظار خروج امام زمان علیه السلام از سرداب، آن را مسخره کرده وشیعه را مورد انتقاد قرار داده اند(۱۷). در پاسخ به این بی احترامی ها، دانشمندان شیعه هم با تحقیق واستدلال، نحوه تلقی آنان را انکار کرده اند. در این جا به جواب مرحوم علامه امینی اکتفا می کنیم که در «الغدیر» فرموده است: «... وتهمت سرداب، تهمتی زشت تر است،... شیعه اصلاً اعتقاد ندارد که امام علیه السلام در سرداب غیبت کرده است. ونه آن ها بوده اند که او را غایب گردانیده اند ونه آن امام معصوم علیه السلام از سرداب ظهور خواهد کرد، بلکه اعتقاد شیعه به مدد روایات بر آن است که او از مکه معظمه وبرابر کعبه ظهور خواهد کرد، وهیچ کس به سرداب قائل نیست... وای کاش سازندگان قصّه سرداب در این دروغ فاحش همگی بر یک رأی می بودند تا نشانه های ساختگی بودن آن رسوایشان نمی ساخت، وچنین نبود که یکی از آن ها سرداب را در حلّه ودیگری در بغداد وآن دیگر در سامرا بداند وبرخی هم از آن اظهار بی اطّلاعی کنند(۱۸).

«نایبان خاص»

اشاره

غیبت صغری تا سال ۳۲۹ هجری قمری طول کشید(۱۹). در مدت ۶۹ سال، اگر چه حضرت مهدی علیه السلام از دید کلیه دشمنان مخفی بودند، لکن تعداد چهار نفر از یاران واصحاب خاص ایشان، با

او در ارتباط همیشگی بودند وسؤالات ومشکلات مردم را به حضور حضرت عرضه داشته وپاسخ آن بزرگوار را به مردم می رساندند. که نایبان خاص ایشان عبارت بودند از:

۱ - عثمان بن سعید عمری

وی از یازده سالگی در خدمت امام هادی علیه السلام به سر می برد وبعدها با تظاهر به روغن فروشی در اوج خفقان حکومت متوکّل وسایر حاکمان جور عبّاسی بیش ترین نقش را در انتقال معارف به شیعیان بر عهده گرفت. او که از وکلا ونوّاب دو امام پیشین بود، به عنوان اوّلین نایب خاصّ حضرت مهدی علیه السلام معرفی شد. او در سال ۳۰۰ هجری قمری درگذشت ودر بغداد مدفون شد(۲۰).

۲ - محمّد بن عثمان عمری

وی پس از فوت پدر، افتخار نیابت خاص از امام زمان علیه السلام را یافت. او که چندین کتاب در فقه وحدیث نگاشته است، چندین بار مورد تأیید خاص قرار گرفت وحضرت مهدی علیه السلام درباره اش فرمود:

«إِنَّهُ ثِقَتِی وَکِتابُهُ کِتابی»(۲۱)؛

«او مورد اطمینان من است ونوشته او نوشته من است».

او در آخر جمادی الاول سال ۳۰۵ هجری قمری درگذشت.

۳ - حسین بن روح نوبختی

محمّد بن عثمان، چندی قبل از فوت خویش، به امر امام علیه السلام او را به سفارت ونیابت معرفی نمود. او از بزرگان اهل علم ومشهور

به فضیلت وتقوا بود.

مناظراتی که از او نقل شده است، دلالت بر قدرت روحی وکثرت دانش او دارد. وی چنان با اراده وبا استقامت بود که یکی از دانشمندان معاصرش درباره اش گفت:

«اگر دشمنان، او را ریز ریز کنند او امام زمان علیه السلام را به آنان نشان نخواهد داد»(۲۲).

وی بیست ویک سال در مقام نیابت خاص باقی ماند ودر سال ۳۲۶ هجری قمری درگذشت ودر «بغداد» مدفون گشت(۲۳).

۴ - علی بن محمّد سمری

در عظمت مقام او کافی است که با وجود شخصیت های عظیم علم وتقوا ومؤلّفان گران قدری هم چون «محمّد بن یعقوب کلینی» صاحب «کافی»، تنها او افتخار نیابت خاص امام زمان علیه السلام را پیدا کرد.

شش روز قبل از وفات او امام زمان علیه السلام در نامه ای از مرگش خبر داده وشروع غیبت کبری را به اطلاع مسلمانان رساند(۲۴).

او در نیمه شعبان سال ۳۲۹ هجری قمری به جوار رحمت حق انتقال یافت(۲۵).

«غیبت کبری»

دوران ۶۹ ساله غیبت صغری به عنوان مقدمه ای برای غیبت کبری، وفصلی کوتاه برای آماده سازی مردم جهت تحمل غیبتی طولانی به شمار می رود.

این غیبت کبری که تا کنون حدود یازده قرن طول کشیده، از چند جهت با غیبت صغری اختلاف دارد:

۱ – زمانش بسیار طولانی تر از آن است.

۲ – کَ سی به عنوان نیابت خاصّه با امام زمان علیه السلام ارتباط ندارد.

۳ – فقیهان جامع الشّرایط – که ویژگی های آنان در کلام امام صادق وامام عسکری وامام زمان علیهم السلام آمده است(۲۶) – به عنوان والیان ونایبان عام امام زمان علیه السلام عهده دار حکومت اسلامی در عصر غیبت بوده ومسئولیت دفاع از اسلام ومسلمین واجرای احکام وحدود الهی ورهبری کلیه امور اجتماعی واقتصادی مسلمین بر عهده آنان گذاشته شده است؛ که از آن به «ولایت فقیه» تعبیر می شود.

۴ – پایان یافتن آن به آماده شدن مردم وفراهم گشتن شرایط برای حکومت واحد جهانی بستگی دارد.

۵ – مدّت آن را هیچ کس جز خدای متعال نمی داند ومقدار زمان آن در هیچ حدیثی ذکر نشده وتعیین کنندگان وقت ظهور – که تعیین کنندگان مدّت غیبت نیز محسوب می شوند – دروغگو وافترا زننده شمرده شده اند(۲۷).

«برخی از حکمت های غیبت»

توضیح

این که به حقیقت چرا امام زمان علیه السلام در پس پرده غیبت

پنهان گشته، به اراده حکیمانه خداوند بستگی دارد واز اسرار پیچیده نظام هستی به شمار می رود(۲۸).

با این همه آنچه در برخی احادیث به عنوان حکمت های غیبت ذکر شده است، می تواند با اشاره به برخی عوامل مؤثر در غیبت، موجب تذکّر وعبرت آموزی وچاره اندیشی بندگان خدا باشد:

۱ - سنّت الهی

امام صادق علیه السلام فرموده است:

سنّت هایی که در مورد غیبت پیامبران علیهم السلام اتفاق افتاده، همگی به طور تمام وکمال در مورد قائم ما اهل بیت، به وقوع خواهد پیوست(۲۹).

۲ - حفظ جان امام وخوف از کشته شدن او

که در حقیقت به معنی از بین رفتن پیام او ونافرجام ماندن مأموریت های او در حاکمیت بخشیدن به اسلام وقرآن است(۳۰).

امام صادق علیه السلام در پاسخ سؤالی درباره وجه غیبت امام زمان علیه السلام می فرماید:

«از کشته شدن خویش می ترسد»(۳۱).

۳ - آمادگی جهانی برای پذیرش حکومت اسلام ومحو سلطه مستکبران

امام زمان علیه السلام می فرماید:

«من در زمان ظهورم، در حالی قیام می کنم که بیعت وپیمان هیچ طاغوتی برگردنم نیست(۳۲).

۴ - آزمایش مردم

پیامبر صلی الله علیه وآله فرموده است:

«در غیبت مهدی علیه السلام کسی بر اعتقاد به امامتش ثابت نمی ماند مگر آن که خداوند قلبش را به ایمان آزموده باشد»(۳۳).

۵ - گناهان مردم وعدم آمادگی آنان

«امام زمان علیه السلام خود را به خورشیدی تشبیه می فرماید که ابرها آن را پوشیده باشند»(۳۴).

وقتی خاصیت وجود امام زمان علیه السلام چون خورشید، نور افشانی واعطای فیض است، ابرهای پوشاننده، جز گناهان وقدر ناشناسی مردم چه می تواند باشد؟

«ویژگی های غیبت»

این که غیبت امام زمان علیه السلام چگونه است وچه خصوصیاتی دارد، در برخی از احادیث معصومین علیهم السلام مورد بحث قرار گرفته، لکن هرگز نمی توان از مجموعه این احادیث به تصویری روشن وقطعی از چگونگی غیبت آن بزرگوار دست یافت. از این رو آنچه در پی می آید، تنها بیان گر برخی از این ویژگی ها است:

۱ - همانند خورشید است، آن زمان که ابرها آن را پوشانیده باشند.

«کَما یَنْتَفِعُونَ بِالشَّمْسِ إِذا سَتَرها سَحاب»(۳۵).

۲ - مردم او را می بینند ولی نمی شناسند.

«یجْعَلُ اللَّهُ بَینَهُ وَبَینَ الْخَلْقِ حِجاباً یرَوْنَهُ وَلا یعْرِفُونَهُ»(۳۶).

۳ - هر سال در مراسم حج شرکت می کند ودر عرفات می ایستد

وبه دعای مؤمنین آمین می گوید.

«وَإِنَّهُ لَيحْضَرُ الْمُوسِمَ فِی كُلِّ سَنَهٍ وَيقِفُ بِعَرَفَهَ فَيؤَمَّنُ عَلی دُعاءِ الْمُؤْمِنِ»(۳۷).

۴ – اگر چه شخص او از دیدگان مردم غایب می گردد لکن یاد او از دل هایشان نمی رود.

«إِنْ غابَ عَنِ النّاسِ شَخْصُهُ فِی حالِ هُدْنَهٍ لَمْ يغِبْ عَنْهُمْ مَثْبُوتُ عِلْمِهِ»(۳۸).

۵ – بسیاری از شیفتگان ودل دادگان، توفیق دیدار وشناخت او را یافته اند(۳۹).

۶ – مکان مشخّصی ندارد وبیش تر در صحراها واطراف شهرهای نامشخص زندگی می کند.

۷ – او به دور از مساکن ستم گران وبه طور ناشناخته، همچون سایر انسان ها، در مسکنی خاص به سر می بَرَد وهمانند مردم به غذا، پوشاک واستراحت نیازمند است وبنابر قولی، همسر وفرزند نیز دارد.

۸ – در مجالس مردم شرکت می کند وبر فرش های آنان قدم می گذارد ودر کوچه وبازارهایشان راه می رود.

۹ – گاهی حکمت الهی اقتضا می کند که امام زمان علیه السلام در مکانی حاضر باشد، ولی دیده نشود.

امام رضا علیه السلام فرمود:

«لا یری جِسْمُهُ»(۴۰).

وامام صادق علیه السلام فرمود:

«یغِیبُ عَنْکُمْ شَخْصُهُ»(۴۱).

وگاهی حکمت بر آن است که دیده شود، لکن شناخته نشود.

محمد بن عثمان عمری رحمه الله گوید:

«یرَی النَّاسَ وَیعْرِفُهُمْ وَیرَوْنَهُ وَلا یعْرِفُونَهُ»(۴۲).

«ویژگی ها وامتیازات اخلاقی»

اشاره

امام زمان علیه السلام از آن رو که وارث همه پیامبران عظیم الشأن واولیای گران قدر الهی است، مجموعه ای کامل از صفات کمال وجمال را دارا است. او تجلّی بخش اخلاق عظیم پیامبر صلی الله علیه وآله وخصوصیات شگفت امیر المؤمنین علیه السلام ومکارم وفضایل والای فاطمه زهراعلیها السلام وفرزندان معصوم ایشان است. اشاره به برخی از این ویژگی ها، می تواند مقدمه ای آگاهی بخش برای تبعیت از آن امام وهمسویی با او باشد.

۱ – دانش گسترده

امیر المؤمنین علیه السلام درباره او فرمودند:

«هُوَ اَکْثَرُکُمْ عِلْماً»:

«او دانشمندترین شما است»(۴۳).

امام باقر علیه السلام فرمود:

«دانایی به کتاب خدای عزّ وجلّ وسنّت پیامبر صلی الله علیه وآله در قلب مهدی ما می روید، هم چنان که گیاهان به بهترین شکل از زمین می رویند. پس هر کس او را دید، بگوید: سلام بر شما ای اهل

بیت رحمت ونبوّت وای گنجینه علم وجایگاه رسالت»(۴۴).

۲ – زهد وبی اعتنایی به دنیا

امام رضا علیه السلام درباره او فرمود:

«وَما لِباسُ الْقائِمِ إِلَّا الْغَلِیظُ، وَما طَعامُهُ إِلَّا الْجَشَبُ»؛

«لباس قائم علیه السلام ما چیزی نیست جز پوشاکی خشن، وغذای او چیزی نیست جز طعامی خشک»(۴۵).

۳ – عدالت گستری در بین مردم

امام باقر علیه السلام درباره حضرت مهدی علیه السلام فرمود:

«یعْدِلُ فِی خَلْقِ الرَّحْمنِ، اَلْبِرِّ مِنْهُمْ وَالْفاجِرِ»؛

«او در بین مردم به عدالت رفتار می کند؛ چه نیکوکار باشند وچه بدکار»(۴۶).

۴ – عمل به سنّت پیامبر صلی الله علیه وآله

پیامبر صلی الله علیه وآله فرمود:

«او از من است، اسمش همانند اسم من است. خداوند مرا وآیین مرا به وسیله او حفظ می نماید. واو به سنت وروش من عمل می کند»(۴۷).

۵ – جود وبخشش

پیامبر صلی الله علیه وآله فرمود:

«مردی به نزد او می آید ومی گوید: ای مهدی! چیزی به من ببخش، عطایی بفرما. پس حضرت مهدی علیه السلام آن مقدار از مال را که او بتواند حمل کند در دامنش می ریزد»(۴۸).

۶ – دعا وعبادت

نمازهای خاص ودعاهای فراوانی که از ناحیه مقدّسه امام زمان علیه السلام رسیده است، همگی دلالت بر مداومت آن بزرگوار بر دعاها وعباداتی دارند که به یقین بالاترین نشانه بندگی وقوی ترین عامل در تقرّب به سوی خدا به شمار می آیند.

اگر پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله برای آمادگی یافتن جهت دریافت مسئولیت بزرگ رسالت، مأمور به اقامه نماز شب به صورت واجب می شود، به این معنا است که کثرت بندگی وشدت اهتمام به نماز ودعا وعبادت، لازمه پذیرش مسئولیت های بزرگ است واز همین رو، قبول مسئولیت حاکمیت بخشیدن به توحید وعدالت در سراسر دنیا توسط امام زمان علیه السلام جز در سایه عبادت های همیشگی ودعاهای پیوسته آن بزرگوار میسّر نیست.

۷ – شجاعت وصلابت

رویارویی با همه

مشرکان ومستکبران وبه زانو درآوردن همه قدرت های طاغوتی دنیا، دلاوری بی نظیر واستواری بی بدیل می طلبد.

کسی که همچون رسول اللّه صلی الله علیه وآله در گرما گرم پیکارها، رزمش مایه دل گرمی رزم آوران، وحضور قاطعانه اش پشتوانه کفر ستیزان وهمانند امام علی علیه السلام زره اش پشت نداشته باشد وهمانند امام حسین علیه السلام مرد میدان رزم باشد.

۸ – صبر وشکیبایی

استقامت وصبر هر انسان را باید با بررسی میزان بلاها ومقدار مشکلات وارده بر او، برآورد کرد. صبورترین وبردبارترین انسان های تاریخ، چند سال در برابر سختی ها دوام آورده وچه اندازه بلاها وغم ها را تحمل کرده اند؟

به یقین محنت ها وبلاها ومصیبت های امام زمان علیه السلام در طول این همه قرن، هرگز قابل مقایسه با هیچ انسان دیگری نیست؛ زیرا کثرت بلاها وطول زمان ابتلائات است که صبر واستقامتی والا می طلبد؛ بلکه نوع مسئولیت انسان هم در تعیین میزان استقامت وشکیبایی، تأثیرگذار است وحضرت مهدی علیه السلام امام زمان وحجت عالمیان وولی همه مؤمنان وپدر وسرپرست همه شیعیان است.

«طول عمر»

از میلاد امام زمان علیه السلام (۲۵۵ ه ق) تا کنون، بیش از هزار سال می گذرد. این عمر طولانی ممکن است ده ها، صدها بلکه هزارها سال دیگر ادامه یابد. با این همه، هرگز جای شگفتی نیست؛ زیرا:

یکم: خدای بزرگی که انسان را از هیچ آفریده وایجاد وبقای هر چیزی تنها به اراده او بستگی دارد؛

«إِنَّما اَمْرُهُ إِذا اَرادَ شَیئاً أَنْ یقُولَ لَهُ کُنْ فَیکُونَ»(۴۹).

توانایی دارد که حیات یکی از آفریده های خویش را بنا به حکمت هایی، چندین هزار سال، طولانی گرداند.

در قرآن کریم درباره حضرت یونس آمده است که اگر توبه نمی

کرد خداوند او را تا روز قیامت در شکم نهنگ زنده نگه می داشت(۵۰).

دوم: کتاب های تاریخ سرشار از داستان انسان های کهن سالی است که صدها سال بدون هیچ گونه مریضی وناراحتی عمر کرده اند. در تورات آمده است که «ذوالقرنین» سه هزار سال عمر کرد(۵۱). قرآن کریم نیز آن جا که از نوح پیامبر علیه السلام سخن می گوید، عمر او را ۹۵۰ سال تا پیش از طوفان، ذکر می فرماید(۵۲).

سوم: از نظر منطقی، در ارتقای تدریجی عمر یک موجود نمی توان حد خاصّی را معین کرد وبالاتر از آن را ناممکن شمرد. پس اگر عمر یک انسان مثلاً ممکن است صد، صد وپنجاه ودویست سال باشد، بالاتر از این هم ممکن است واین سلسله تدریجی اگر به چند هزار سال هم برسد باز هم نمی توان گفت نا ممکن است.

چهارم: علم ثابت کرده است که اگر مواد لازم اندام های بدن به مقدار متناسب به آن ها برسد وهمواره از مریضی ها ونارسایی های هر یک از آن ها پیشگیری شود، عمر موجودات زنده به طور شگفت انگیزی قابل ازدیاد است. به این ترتیب هیچ بُعدی ندارد که امام زمان علیه السلام با توجه به آگاهی های خدادادی وبی انتهای خود، ده ها برابر عمر طبیعی سایر انسان ها عمر داشته باشد.

«انتظار»

عاقبت روزگار پرمرارت غیبت امام زمان علیه السلام به سر خواهد آمد ودوران پرشکوه ظهور وغلبه اسلام وتوحید، فرا خواهد رسید.

با چنین دیدگاهی هر کس که به امام زمان علیه السلام اعتقاد دارد وپیمان ولایت وطاعت او را بر عهده گرفته است، همیشه چشم انتظار خواهد بود وهرگز از حرکت وتلاش برای آماده سازی خویش وجامعه اش دست بر نخواهد داشت.

در احادیث شریفه انتظار کشیدن برای مهدی موعود علیه السلام همپایه جهاد در راه خدا، بلکه جهاد وشهادت در پیشگاه رسول خدا صلی الله علیه وآله شمرده شده است(۵۳)، که اولاً نشانگر اهمیت بسیار زیاد انتظار در عصر غیبت، وثانیاً بیانگر سختی های راه انتظار ولزوم مقاومت وسخت کوشی در این مسیر است.

انتظار هرگز به معنی یک جا نشستن وبی تفاوت ماندن وچشم به آینده دوختن نیست بلکه به پاخاستن وبه انحرافات وکژی ها اعتراض نمودن وبرای آینده ای روشن واسلامی، زمینه سازی کردن است.

«صفات منتظران»

شناخت امام واعتقاد به امامت

تا امام زمان علیه السلام شناخته نشود وامامت او مورد اعتقاد قرار نگرفته باشد، چگونه می تواند انتظار شکل بگیرد؟! وچنین شناخت واعتقادی، اساسی ترین ویژگی منتظران به شمار می آید، از آن رو که خود از ارکان مهم انتظار ومقدمه آن محسوب می شود. چنان که در کلام امام سجّاد آمده است:

«إِنَّ أَهْلَ زَمانِ غَیبَتِهِ، اَلْقائِلُونَ بِإِمامَتِهِ، اَلْمُنْتَظِرُونَ لِظُهُورِهِ، أَفْضَلُ أَهْلِ

کُلِّ زَمانٍ»(۵۴)؛

«همانا مردم زمان غیبت حضرت مهدی علیه السلام که به امامت او قائل باشند ودر ا نتظار ظهورش به سربرند، برتر از مردم هر زمان دیگرند».

پرهیزکاری وخوش اخلاقی

معیار کرامت وبرتری در اسلام چیزی جز پرهیزکاری نیست؛

«إِنَّ أَکْرَمَکُمْ عِنْدَ اللَّهِ اَتْقیاکُمْ»(۵۵)؛

چنان که معیار ارزش ایمان، چیزی جز درجات نیکویی اخلاق نیست؛

«اَفْضَلُکُمْ إِیماناً، اَحْسَنُکُمْ اَخلاقاً».

بنابراین، قابل تصور نیست که فضیلت وکرامت انتظار، برای کسانی، خارج از محدوده تقوا وخوش اخلاقی حاصل آید.

امام صادق علیه السلام فرمود:

«مَنْ سَرَّ أَنْ یکُونَ مِنْ اَصْحابِ الْقائِمِ فَلْینْتَظِرْ وَلْیعْمَلْ بِالْوَرَعِ وَمَحاسِنِ الأَخْلاقِ وَهُوَ مُنْتَظِرٌ»(۵۶)؛

«هر کس دوست دارد از اصحاب ویاوران قائم علیه السلام باشد، باید انتظار بکشد وبراساس پرهیزکاری ونیکویی اخلاق رفتار نماید؛ در حالی که چشم انتظار ظهور است».

فرمان پذیری

کسی که چشم انتظار امام معصوم خویش است، با اعتقاد به رهبری همه جانبه او، اطاعتش را واجب می شمارد وبا فرمانبری از او در

دوره غیبت، خود را برای اطاعت بی چون وچرا از او در هنگام ظهور آماده می سازد.

امام صادق علیه السلام فرمود:

«طُوبی لِشیعَهِ قائِمِنَا الْمُنْتَظِرِینَ لِظُهورِهِ فِی غَیبَتِهِ، وَالْمُطِیعِینَ لَهُ فِی ظُهُورِهِ»(۵۷)؛

«خوشا به حال شیعیان قائم ما که در زمان غیبتش، در انتظار او به سر می برند ودر دوران ظهورش مطیع او هستند».

دوستی با دوستان حضرت مهدی علیه السلام ودشمنی با دشمنان او

یکی از قابل اعتمادترین معیارهای دوستی برای هر انسان بررسی دوستی ها ودشمنی های او است.

دوستِ دشمن ودشمنِ دوست را هرگز نمی توان دوست نامید؛

چنان که دوستِ دوست ودشمنِ دشمن را نمی توان دشمن حساب کرد.

طبیعی است که هر انسانی دوست دار دوستان محبوب خود ودشمن دشمنان او است.

منتظران امام زمان علیه السلام که انتظارشان تجلّی محبّت وعلاقه واحترام آنان به او است به یقین دوستان امام زمان علیه السلام را دوست می دارند وبا دشمنانش دشمن هستند.

پیامبر صلی الله علیه وآله فرمود:

«طُوبی لِمَنْ اَدْرَکَ قائِمَ اَهْلِ بَیتِی وَهُوَ یأتَمُّ بِهِ فِی غَیبَتِهِ قَبْلَ قِیامِهِ وَلْیتَوَلّی اَوْلِیائَهُ وَیعادِی اَعْدائَهُ»(۵۸)؛

«خوشا به حال آنان که قائم خاندان مرا درک کرده ودر زمان غیبت وقبل از قیامش به او تأسّی می جویند. دوستانش را دوست می دارند وبا دشمنانش دشمن هستند».

«علامات پیش از ظهور»

خدای تبارک وتعالی به خاطر اهمیت ظهور حضرت مهدی علیه السلام ونیز به خاطر جلوگیری از اشتباهات وسوء استفاده ها، علامت هایی را به عنوان نشانه های پیش از ظهور مقرّر فرموده است.

علامات ظهور را در یک دسته بندی می توان دو قسمت کرد: علایم قطعی، علایم غیر قطعی.

علامت های قطعی نشانه هایی هستند که در روایات قطعی ومتواتر وارد شده ونسبت به ظهور آن ها نیز تأکید شده است. مانند: خروج سفیانی وقتل نفس زکیه(۵۹).

علامت های غیر قطعی، نشانه هایی هستند که یا روایات قطعی در مورد آن ها نداریم ویا توسط معصوم علیه السلام به حتمی بودن آن ها اشاره ای نشده است؛ مثل پنج بار خسوف ماه وپانزده بار کسوف خورشید(۶۰).

این علامت ها را در دسته بندی دیگری می توان سه قسمت دانست: علایم غیر طبیعی در عالم تکوین، علایمی در رفتار اجتماعی وآداب انسان ها، پدیده های طبیعی - مثل خسوف وکسوف متوالی در ماه رمضان، مانند شعله کشیدن آتشی عظیم در شرق آسمان وطلوع خورشید از مغرب - ویا مانند کثرت فحشا وزیاد شدن مدّعیان

پیامبری وکشته شدن پنج هفتم انسان ها در جنگ.
آنچه در بررسی علامات ظهور مهم وقابل تأمّل می باشد این است که، عدم پیدایش هیچ یک از آن ها موجب یقین به تأخیر ظهور نمی تواند باشد؛ زیرا «خداوند امر فرج را تنها در یک شب به سامان می رساند»(۶۱).
ولازمه چنین امری انتظاری دایم است، به گونه ای که آمادگی برای ظهور، هر روز تجدید گردد.

«هنگامه ظهور»

ندای آسمانی، فرا رسیدن ظهور حضرت مهدی علیه السلام را به همه انسان ها اعلام خواهد کرد.
حضرت مهدی علیه السلام از کنار خانه کعبه در مسجدالحرام قیام جهانی خویش را آغاز خواهد نمود.
سیصد وسیزده نفر از بهترین یاران ومنتظران برای بیعت با امام زمان علیه السلام در کنار کعبه گرد می آیند.
حضرت عیسی مسیح علیه السلام از آسمان نزول خواهد کرد ودر نماز خویش به امام زمان علیه السلام اقتدا خواهد کرد.
یاوران حضرت مهدی علیه السلام از گوشه وکنار دنیا به سوی مکّه سرازیر گشته وبه فرمان دهی آن بزرگوار به سوی عراق حرکت خواهند کرد.
لشکر سفیانی در منطقه ای به نام «بیداء» به زمین فرو خواهد رفت وسپاه پیروزمند اسلام همه دنیا را فتح خواهد کرد.

آن حضرت کوفه را محل استقرار وپایتخت حکومت خود قرار خواهد داد.

«دوران پس از ظهور»

اشاره

دوران شکوهمند پس از ظهور حضرت مهدی علیه السلام از دیدگاه های گوناگون در ضمن احادیث وروایات معصومین علیهم السلام به تصویر کشیده شده است:

۱ - حاکمیت اسلام در سراسر گیتی

امام صادق علیه السلام فرمود:

«وقتی قائم قیام کند، هیچ سرزمینی نمی ماند مگر اینکه ندای شهادت به یگانگی خدا ونبوّت پیامبر صلی الله علیه وآله در آن به گوش برسد»(۶۲).

۲ - اقامه کامل حدود الهی

امام کاظم علیه السلام در تفسیر آیه ۱۷ سوره حدید فرمود:

«این که خداوند زمین را بعد از مرگش زنده می کند، مراد این نیست که زمین را با باران زنده می کند، بلکه خداوند مردانی را بر می انگیزد که زمین را با احیای عدالت واقامه حدود الهی زنده سازند»(۶۳).

۳ - احیای معارف قرآنی

حضرت امام علی علیه السلام در ذکر دست آوردهای قیام حضرت مهدی علیه السلام می فرمایند:

«آن زمان که مردم قرآن را طبق هواهای خویش توجیه کرده باشند او رأی وفکر آنان را به سمت قرآن سوق می دهد وآن را در خدمت حقایق قرآنی قرار می دهد... پس به شما نشان خواهد داد که چگونه کتاب وسنّت فراموش شده ومفاهیم زنده آن را احیا خواهد کرد»(۶۴).

۴ - نابودی ستم وبرقراری عدالت

رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود:

«مهدی از فرزندان من است. او را غیبتی هست. هنگامی که ظهور کند، زمین را پر از عدل وداد سازد؛ همان گونه که از ظلم وستم پر شده باشد(۶۵).

۵ - تجدید اسلام

امام باقر علیه السلام فرمود:

«آنچه پیامبر صلی الله علیه وآله انجام داد او نیز انجام می دهد، بنیان های پیشین را در هم می شکند، چنان که رسول اللّه صلی الله علیه وآله امر جاهلیت را در هم شکست. واو اسلام را دوباره از سر می گیرد»(۶۶).

۶ - کمال دانش در بین مردم

امام صادق علیه السلام فرمود:

«علم بیست وهفت حرف است. همه معارفی که پیامبران علیهم السلام آورده اند، فقط دو حرف است. وقتی که قائم ما قیام کند بیست وپنج حرف دیگر علم را ابراز کند وآن را در بین مردم

گسترش دهد»(۶۷).

۷ - رشد عقلی

امام باقر علیه السلام فرمود:

«وقتی قائم ما قیام کند، خداوند دست بر سر بندگان نهد وعقول آنان را جمع کند وسامان بخشد وفکر واندیشه آنان را کامل گرداند»(۶۸).

۸ - امنیت وآسایش

از صحف ادریس علیه السلام نقل شده است که:

«در زمان خروج قائم آل محمدعلیهم السلام به زمین امنیت بخشیده می شود، ضرر رسانیدن به هم، وترس از یکدیگر از بین می رود»(۶۹).

وامیر المؤمنین علیه السلام فرمود:

«در آن زمان زنی بین عراق تا شام پیاده می رود؛ در حالی که هیچ کس وهیچ چیز او را نمی ترساند(۷۰).

۹ - برابری ومحبّت در بین مردم

امیر المؤمنین علیه السلام فرمود:

«لَوْ قَدْ قامَ قائِمُنا... لَذَهَبَتِ الشَّحْناءُ مِنْ قُلُوبِ الْعِبادِ»(۷۱)؛

«اگر قائم ما قیام کند،... کینه وستیزه وجدل از دل های بندگان برود».

۱۰ - تطهیر زمین از گناه

امام صادق علیه السلام در بیان حال مردم پس از ظهور حضرت

مهدی علیه السلام فرمود:

«وَلا یعْصُونَ اللَّهَ عزّ وجلّ فِی اَرْضِهِ»(۷۲)؛

«مردم در زمین به نافرمانی خدا نمی پردازند».

«سخن آخر»

شناخت امام زمان علیه السلام شناختی تعهد آفرین ومسئولیت آور است.

تمسک به ریسمان ولایت، رعایت تقوا وپرهیز از مخالفت امام زمان علیه السلام، مبارزه وتلاش برای زمینه سازی ظهور، استقامت در طریق محبت ویاری رسانی به امام علیه السلام، دعای همیشگی برای نزدیک شدن ظهور وعملی شدن اهداف مقدس آن بزرگوار، وظایف ومسئولیت هایی هستند که یک شیعه منتظر هرگز در انجام آن ها کوتاهی نمی کند.

ممکن نیست کسی امام زمان علیه السلام را بشناسد وبا اهداف وآرمان های او آشنا باشد، با این همه، آرام بنشیند ودر برابر آنچه که امام زمان علیه السلام - بلکه بالاتر از او خدای امام زمان علیه السلام - از او می خواهد، بی تفاوت بماند.

«استغاثه به امام زمان علیه السلام»

از ناحیه مقدسه امام زمان علیه السلام علاوه بر توقیعات شریفه ای که در زمان غیبت صغری نگاشته شده ومتضمّن پاسخ گویی آن بزرگوار به سئوالات عدیده شیعیان وموالیان است، دعاها وزیارات خاصه ای نیز نقل شده است که مداومت بر آن ها دارای اثراتی فراوان در

ارتقای معنوی وبرآورده شدن حاجات مؤمنین است.
اینک در پایان این دفتر به ذکر یکی از این دعاها که مشهور به استغاثه به حضرت مهدی علیه السلام است، می پردازیم.
مرحوم «سید علی خان» در کتاب «کلم الطیب» فرموده است: این استغاثه ای است به حضرت صاحب الزمان علیه السلام، هر جا که باشی دو رکعت نماز به حمد وهر سوره ای که خواهی بگزار، سپس رو به قبله زیر آسمان بایست وبگو:
سَلامُ اللَّهِ الْکامِلُ التّآمُّ الشّامِلُ الْعآمُّ، وَصَلَواتُهُ الدّآئِمَهُ، وَبَرَکاتُهُ الْقآئِمَهُ التّآمَّهُ، عَلی حُجَّهِ اللَّهِ وَوَلِیهِ فِی أَرْضِهِ وَبِلادِهِ، وَخَلِیفَتِهِ عَلی خَلْقِهِ وَعِبادِهِ، وَسُلالَهِ النُّبُوَّهِ، وَبَقِیهِ الْعِتْرَهِ وَالصَّفْوَهِ، صاحِبِ الزَّمانِ، وَمُظْهِرِ الْإِیمانِ، وَمُلَقِّنِ أَحْکامِ الْقُرْآنِ، وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ، وَناشِرِ الْعَدْلِ فِی الطُّولِ وَالْعَرْضِ، وَالْحُجَّهِ الْقآئِمِ الْمَهْدِی، الْإِمامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِی، وَابْنِ الْأَئِمَّهِ الطّاهِرِینَ، الْوَصِی ابْنِ الْأَوْصِیآءِ الْمَرْضِیینَ، الْهادِی الْمَعْصُومِ ابْنِ الْأَئِمَّهِ الْهُداهِ الْمَعْصُومِینَ. اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِینَ الْمُسْتَضْعَفِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُذِلَّ الْکافِرِینَ الْمُتَکَبِّرِینَ الظّالِمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَوْلای یا صاحِبَ الزَّمانِ، اَلسَّلامُ عَلَیکَ یابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیکَ یابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیکَ یابْنَ فاطِمَهَ الزَّهْرآءِ سَیدَهِ نِسآءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیکَ یابْنَ الْأَئِمَّهِ الْحُجَجِ الْمَعْصُومِینَ، وَالْإِمامِ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ. اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَوْلای!
سَلامَ مُخْلِصٍ لَکَ فِی الْوِلایهِ، أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمامُ الْمَهْدِی قَوْلاً وَفِعْلاً، وَأَنْتَ الَّذِی تَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً، فَعَجَّلَ

اللَّهُ فَرَجَکَ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَکَ، وَقَرَّبَ زَمانَکَ، وَکَثَّرَ أَنْصارَکَ وَأَعْوانَکَ، وَأَنْجَزَ لَکَ ما وَعَدَکَ، فَهُوَ أَصْدَقُ الْقآئِلِینَ: «وَنُرِیدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذِینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوارِثِینَ». یا مَوْلای یا صاحِبَ الزَّمانِ، یابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، حاجَتِی کَذا وَکَذا (و به جای «کذا وکذا» حاجات خود را ذکر کند) فَاشْفَعْ لِی فِی نَجاحِها، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَیکَ بِحاجَتِی، لِعِلْمِی أَنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ شَفاعَةً مَقْبُولَةً، وَمَقاماً مَحْمُوداً، فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّکُمْ بِأَمْرِهِ وَارْتَضاکُمْ لِسِرِّهِ، وَبِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَینَکُمْ وَبَینَهُ، سَلِ اللَّهَ تَعالی فِی نُجْحِ طَلِبَتِی، وَإِجابَةِ دَعْوَتِی، وَکَشْفِ کُرْبَتِی.

وبخواه هرچه خواهی که برآورده می شود ان شاء اللَّه تعالی.

مرحوم محدث قمی در کتاب مفاتیح الجنان می فرماید: بهتر آن است که در رکعت اول نمازِ این استغاثه، بعد از حمد، سوره «انا فتحنا» بخواند ودر رکعت دوم سوره «اذا جاء نصر اللَّه» بخواند.

تاریخچه مسجد مقدّس جمکران

«یا صاحب الزّمان ادرکنی»

شیخ فاضل حسن بن محمّد بن حسن قمی که از بزرگان قدما وعلمای شیعه واز معاصرین شیخ صدوق رحمه اللَّه بوده است، در کتاب خود به نام تاریخ قم، راجع به بنای مسجد جمکران از کتاب «مونس الحزین فی معرفه الحق والیقین» چنین نقل کرده است:

شیخ حسن مثله جمکرانی که یکی از صلحا است می گوید: من شب سه شنبه هفدهم ماه رمضان ۳۹۳ ه.ق در منزل خود در قریه

جمکران خوابیده بودم، نیمی از شب گذشته بود که ناگاه عدّه ای از مردم به در خانه من آمدند ومرا بیدار کردند وگفتند که: برخیز ومولای خود حضرت مهدی صاحب الزمان صلوات اللّه علیه را اجابت کن که تو را طلب نموده است.

حسن می گوید: من برخاستم وخود را جمع وجور کرده وآماده شدم، گفتم بگذارید تا پیراهنم را بپوشم، آواز دادند که «هُوَ ما کانَ قَمِیصُکَ»؛ آن پیراهن را نپوش که از تو نیست، دست بردم وشلوار خود را برگرفتم، ندا آمد که «لَیسَ ذلِکَ مِنْکَ فَخُذْ سَراوِیلَکَ» آن شلواری که برگرفتی از تو نیست، از آنِ خود را بردار؛ آن را انداختم وشلوار خود را برگرفتم وپوشیدم، آن گاه به طرف کلید رفتم تا درب منزل را باز کنم، آواز دادند که «اَلْبابُ مَفْتُوحٌ» درب باز است، چون به درِ منزل آمدم جماعتی از بزرگان را دیدم، سلام کردم، جواب دادند ومرحبا گفتند.

آن ها مرا به مکانی که اکنون مسجد جمکران است آوردند، چون نیک نگاه کردم، تختی دیدم که فرشی نیکو بر آن پهن وبالش های فاخر بر آن نهاده شده وجوانی سی ساله بر آن تخت تکیه بر چهار بالش کرده وپیرمردی هم در نزد او نشسته وکتابی در دست گرفته وبر آن جوان می خواند وبیشتر از شصت مرد در اطراف او بر این زمین در حال نماز خواندن بودند که بعضی جامه های سفید وبعضی دیگر جامه های سبز بر تن داشتند.

آن پیرمرد حضرت خضر علیه السلام بود ومرا امر به نشستن نمود، آن

گاه امام علیه السلام اسم مرا بردند وفرمودند: برو به حسنِ مسلم بگو تو پنج سال است که این زمین را تصرّف کرده ودر آن چیز کاشته وکشاورزی می نمایی، ولی ما آن را خراب می کنیم.
این زمینِ شریفی است وحقّ تعالی آن را از زمین های دیگر برگزیده وشرافت داده است، امسال باز هم آن را مرتب نموده ای تا در آن به کشت وزرع پردازی وحال آن که تو را چنین اجازه وحقّی نیست، بنابراین هر بهره ونفعی که تا به حال از این زمین برگرفته ای باید برگردانی تا در این مکان مسجدی بنا کنند.
خدای عزّ وجلّ به خاطر این امرِ خلافی که انجام داده ای وآن را جزء زمین خود گرفته ای، دو پسر جوان تو را باز گرفت امّا متنبه نشدی، اگر باز هم بخواهی چنین کنی کیفر الهی، آن گونه که آگاه نباشی، به تو خواهد رسید.
عرض کردم: ای آقا ومولایم! برای این موضوع باید نشانه وعلامتی داشته باشم؛ زیرا مردم بدون نشانه سخن مرا قبول نمی کنند، امام علیه السلام فرمود: «إِنّا سَنَعْلَمُ هُناکَ عَلامَهٌ» ما در اینجا علامت ونشانه قرار می دهیم تا سخن تو را تصدیق نمایند، تو برو ورسالت ما را انجام بده، (در قم) نزد سید ابو الحسن برو به او بگو تا با تو بیاید وحسن مسلم را حاضر نماید ومنافع چند ساله را از او بگیرد وبه مصرف بنای مسجد برساند.
بقیه مخارج را از قریه رهقِ اَرْدَهال که مِلک ماست بیاورند وساختمان مسجد را تمام کنند، نصف قریه رهق را بر این مسجد

وقف کردیم که هر ساله درآمد آن را بیاورند وصرف عمارت مسجد نمایند.

مردم را بگو تا به این مکان رغبت نمایند وآن را عزیز دارند، چهار رکعت نماز اینجا بگزارند: دو رکعت اوّل به نیت نماز تحیت مسجد است که در هر رکعتی یک بار سوره حمد وهفت بار سوره «قُلْ هو اللَّه اَحَد» خوانده می شود وذکر رکوع وسجود را هفت بار تکرار کنند. دو رکعت دوّم را به نیت نماز امام زمان علیه السلام بخوانند به این ترتیب که چون سوره حمد را شروع به خواندن نمایند وبه «اِیاکَ نَعْبُدُ وَاِیاکَ نَسْتَعِین» برسند آن را صد بار تکرار کنند وبعد از آن بقیه سوره حمد را بخوانند، وسپس سوره «قُلْ هُو اللَّه احد» را فقط یک بار بخوانند وآن گاه ذکر رکوع وسجود را هفت بار تکرار نمایند، رکعت دوّم را نیز به همین طریق بخوانند، چون نماز را تمام کنند یک بار تهلیل (لا اله اِلاَّ اللَّه) بگویند وسپس تسبیحات حضرت فاطمه زهرا سلام اللَّه علیها را خوانده وسر به سجده گذارند وصد بار صلوات بر پیغمبر وآلش علیهم السلام بفرستند.

سپس امام علیه السلام فرمودند: «فَمَنْ صَلَّیها فَکَاَنَّما صَلّی فِی الْبَیتِ الْعَتِیقِ» یعنی هر کس این نماز را بخواند مانند آن است که در کعبه نماز خوانده باشد.

حسن مثله جمکرانی می گوید: من به راه افتادم چند قدمی هنوز نرفته بودم که دوباره مرا باز خواندند وفرمودند: بزی در گلّه جعفر کاشانی چوپان است، اگر مردم روستا بهای آن را دادند که هیچ

وگرنه، از مال خود آن را خریداری کن وفردا شب به این مکان بیاور وآن را بکش، آن گاه روز هیجدهم ماه مبارک رمضان گوشت آن را بین بیماران انفاق می کنی، هر مریض وبیماری که از گوشت آن بخورد حق تعالی شفایش دهد، نشانی آن بز این است که ابلق بوده وموهای بسیار دارد وهفت علامت دیگر نیز داشته، سه علامت در طرفی وچهار تای دیگر در طرف آخر.

حسن مثله می گوید: به منزل برگشتم، تمام شب را در اندیشه بودم، تا صبح طلوع کرد ونماز را خواندم، سپس به منزل علی المنذر رفتم واحوال دیشب را با وی گفتم، با یکدیگر به آن جایگاه که مرا شب برده بودند رفتیم، قسم به خدا میخ ها وزنجیرهایی که حدود بنای مسجد را نشان می داد مشاهده کردیم وآن ها همان نشان وعلامتی بود که امام علیه السلام فرموده بود.

سپس به طرف منزل سید ابوالحسن در قم حرکت کردیم، چون به در منزل او رسیدیم خادمش را دیدیم که درب منزل در انتظار ماست، سؤال کرد: تو از جمکرانی؟ گفتم: بلی. گفت: سید از سحرگاه منتظر تو است.

من به داخل منزل رفتم وسید ابوالحسن را سلام کردم، جوابی نیکو داد وما را اعزاز واحترام کرده وبنشانید، آن گاه قبل از این که من چیزی بگویم، به من فرمود: ای حسن مثله! شب گذشته خوابیده بودم، در خواب شخصی به من گفت:

«بامداد مردی به نام حسن مثله از جمکران پیش تو آید، آنچه به تو

گوید او را تصدیق کن وبر گفتار او اعتماد نما؛ زیرا سخن او، سخن ماست وباید قول او را ردّ نکنی».

از خواب بیدار شدم، تا این ساعت منتظر تو بودم.

حسن مثله می گوید: من هم تمام احوال شب گذشته را با شرح وتفصیل برای سید ابوالحسن بیان کردم، سید بلافاصله دستور داد تا اسب ها زین کردند وبیاوردند وسوار شدیم، چون به نزدیک ده رسیدیم جعفر چوپان گله اش را در کنار جاده می چرانید، من در میان گلّه رفتم، بزی که از عقب گوسفندان می آمد به طرف من دوید، آن بز را گرفتم وبه نزد جعفر چوپان آوردم، تا بهای آن را بدهم، جعفر سوگند یاد کرد که من هرگز این بز را ندیده ام ودر گله من نبوده است، مگر امروز که می بینم، وهر چند که می خواهم آن را بگیرم ممکن نمی شود واکنون به نزد شما آمد.

پس بز را همچنان که امام علیه السلام فرموده بود در آن جایگاه آوردیم وذبح نمودیم وگوشت آن را بین بیماران تقسیم کردیم وهمه شفا یافتند.

سید ابوالحسن، حسن مسلم را احضار کرد ومنافع چند ساله زمین را از او گرفت وامر کرد تا وجوه درآمد روستای رهق را نیز آوردند ومسجد را بنا کردند وبا چوب پوشانیدند.

سید ابوالحسن الرضا زنجیرها ومیخ ها را به قم برد ودر منزل خود گذاشت وبیماران می رفتند وخود را به آن ها می مالیدند وخدای تعالی شفای عاجل می داد.

ابوالحسن محمّد بن حیدر گوید که شنیدم که سید ابوالحسن الرضا در محله موسویان در شهر قم مدفون است وپس از او فرزندش بیمار شد ووی به سر صندوقی که زنجیرها ومیخ ها در آن نگهداری می شد رفت تا به وسیله آن ها شفا یابد، هنگامی که سر صندوق را باز کرد اثری از زنجیرها ومیخ ها نیافت وهرچه مردم جست وجو کردند، فایده ای نبخشید.

بسمه تبارک وتعالی

«به مردم بگو: به این مکان (مسجد مقدّس جمکران) رغبت نمایند وآن را عزیز دارند...».

«از فرمایشان حضرت مهدی علیه السلام به حسن بن مثله جمکرانی»

قابل توجّه عاشقان وشیفتگان حضرت مهدی (عج) وارادتمندان به ساحت مقدّس آن حضرت:

مسجد مقدّس جمکران در رابطه با اجرای طرح جامع مسجد وتأمین نیازمندی های شما عزیزان نمازگزار، آماده هرگونه همکاری وجذب کمک های نقدی وغیر نقدی شما می باشد.

کمک های نقدی خود را به حساب جاری ۳۱۳ بانک ملت، شعبه جمکران - واریز نموده ورسید آن را به آدرس: قم صندوق پستی ۱۶۱ مسجد مقدّس جمکران، ارسال فرمایید.

مسجد مقدّس جمکران - قم

فهرست منشورات مسجد مقدّس جمکران

۱ قرآن کریم خط نیریزی / الهی قمشه ای
۲ قرآن کریم خط عثمان طه / الهی قمشه ای
۳ صحیفه سجادیه ویرایش حسین وزیری/الهی قمشه ای
۴ کلیات مفاتیح الجنان / عربی انتشارات مسجد مقدّس جمکران
۵ کلیات مفاتیح الجنان خط افشاری / الهی قمشه ای
۶ منتخب مفاتیح الجنان خط خاتمی / الهی قمشه ای
۷ ارتباط با خدا واحد تحقیقات
۸ آشنایی با چهارده معصوم (۱و۲)/شعر ورنگ آمیزی موسوی
۹ آئینه اسرار حسین کریمی قمی
۱۰ آخرین پناه محمود ترحمی
۱۱ آخرین خورشید پیدا واحد تحقیقات
۱۲ آقا شیخ مرتضی زاهد محمد حسن سیف اللهی
۱۳ آیین انتظار (مختصر مکیال المکارم) واحد پژوهش
۱۴ از زلال ولایت واحد تحقیقات
۱۵ اسلام شناسی وپاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
۱۶ امامت، غیبت، ظهور واحد پژوهش
۱۷ امامت وغیبت از دیدگاه علم کلام علم الهدی / واحد تحقیقات
۱۸ امام رضا (علیه السلام) در رزمگاه ادیان سهراب علوی
۱۹ امام شناسی وپاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
۲۰ انتظار بهار وباران واحد تحقیقات
۲۱ انتظار وانسان معاصر عزیز اللّه حیدری

۲۲ اهّمیت اذان واقامه محمد محمدی اشتهاردی
۲۳ با اولین امام در آخرین پیام حسین ایرانی
۲۴ بامداد بشریت محمد جواد مروّجی طبسی
۲۵ بهتر از بهار / کودک شمسی (فاطمه) وفائی
۲۶ پرچمدار نینوا محمد محمدی اشتهاردی
۲۷ پرچم هدایت محمد رضا اکبری
۲۸ تاریخ امیر المؤمنین(علیه السلام)/ دو جلد شیخ عباس صفایی حائری
۲۹ تاریخ پیامبر اسلام(ص) / دو جلد شیخ عباس صفایی حائری
۳۰ تاریخچه مسجد مقدّس جمکران واحد تحقیقات
۳۱ تاریخ سید الشهداء (علیه السلام) شیخ عباس صفایی حائری
۳۲ تجلیگاه صاحب الزمان(علیه السلام) سید جعفر میرعظیمی
۳۳ جلوه های پنهانی امام عصر(علیه السلام) حسین علی پور
۳۴ چهارده گفتار(علیه السلام) حسین گنجی
۳۵ چهل حدیث سید صادق سیدنژاد
۳۶ حضرت مهدی(علیه السلام)فروغ تابان ولایت محمد محمدی اشتهاردی
۳۷ حکمت های جاوید محمد حسین فهیم نیا
۳۸ ختم سوره های یس وواقعه واحد پژوهش
۳۹ خزائن الاشعار عباس حسینی جوهری
۴۰ خورشید غایب رضا استادی

۴۱ خوشه های طلایی(مجموعه اشعار) محمد علی مجاهدی (پروانه)
۴۲ دار السلام شیخ محمود عراقی میثمی
۴۳ داستان هایی از امام زمان(علیه السلام) حسن ارشاد
۴۴ داغ شقایق (مجموعه اشعار) علی مهدوی
۴۵ در جستجوی نور صافی، سبحانی، کورانی
۴۶ در کربلا چه گذشت؟(ترجمه نفس المهموم) شیخ عباس قمی / کمره ای
۴۷ دلشده در حسرت دیدار دوست زهرا قزلقاشی
۴۸ دین وآزادی محمّد حسین فهیم نیا
۴۹ رجعت احمد علی طاهری ورسی
۵۰ رسول ترک محمد حسن سیف اللهی
۵۱ روزنه هایی از عالم غیب سید محسن خرّازی
۵۲ زیارت ناحیه مقدّسه واحد تحقیقات
۵۳ سحاب رحمت عباس اسماعیلی یزدی
۵۴ سرود سرخ انار الهه بهشتی
۵۵ سقّا خود تشنه دیدار طهورا حیدری
۵۶ سلفی گری (وهابیت) وپاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
۵۷ سیاحت غرب آقا نجفی قوچانی
۵۸ سیمای امام مهدی(علیه السلام) در شعر عربی دکتر عبد اللهی
۵۹ سیمای مهدی موعود(علیه السلام)در آئینه شعر فارسی محمد علی مجاهدی (پروانه)

۶۰ شرح زیارت جامعه کبیره (ترجمه الشموس الطالعه) محمّد حسین نائیجی

۶۱ شمس وراء السحاب/ عربی السید جمال محمّد صالح

۶۲ ظهور حضرت مهدی(علیه السلام) سید اسد اللّه هاشمی شهیدی

۶۳ عاشورا تجلّی دوستی ودشمنی سید خلیل حسینی

۶۴ عریضه نویسی سید صادق سیدنژاد

۶۵ عطر سیب حامد حجّتی

۶۶ عقد الدرر فی أخبار المنتظر(علیه السلام)/ عربی المقدس الشافعی

۶۷ علی(علیه السلام) مروارید ولایت واحد تحقیقات

۶۸ علی(علیه السلام) وپایان تاریخ سید مجید فلسفیان

۶۹ غدیرشناسی وپاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی

۷۰ غدیرخم (روسی، آذری لاتین) علی اصغر رضوانی

۷۱ فتنه وهابیت علی اصغر رضوانی

۷۲ فدک ذوالفقار فاطمه(علیهاالسلام) سید محمد واحدی

۷۳ فروغ تابان ولایت علی اصغر رضوانی

۷۴ فرهنگ اخلاق عباس اسماعیلی یزدی

۷۵ فرهنگ تربیت عباس اسماعیلی یزدی

۷۶ فرهنگ درمان طبیعی بیماری ها(پخش) حسن صدری

۷۷ فوز اکبر محمد باقر فقیه ایمانی

۷۸ کرامات المهدی(علیه السلام) واحد تحقیقات

۷۹ کرامت های حضرت مهدی(علیه السلام) واحد تحقیقات

۸۰ کمال الدین وتمام النعمه (دو جلد) شیخ صدوق / منصور پهلوان
۸۱ کهکشان راه نیلی (مجموعه اشعار) حسن بیاتانی
۸۲ گردی از رهگذر دوست (مجموعه اشعار) علی اصغر یونسیان (ملتجی)
۸۳ گفتمان مهدویت آیت اللّه صافی گلپایگانی
۸۴ گنجینه نور وبرکت، ختم صلوات مرحوم حسینی اردکانی
۸۵ مام فضیلت ها شیخ عباس اسماعیلی یزدی
۸۶ مشکاه الانوار علّامه مجلسی
۸۷ مفرد مذکر غائب علی مؤذنی
۸۸ مکیال المکارم (دو جلد) موسوی اصفهانی/ حائری قزوینی
۸۹ منازل الآخره، زندگی پس از مرگ شیخ عباس قمی
۹۰ منجی موعود از منظر نهج البلاغه حسین ایرانی
۹۱ منشور نینوا مجید حیدری فر
۹۲ موعودشناسی وپاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
۹۳ مهدی(علیه السلام) تجسّم امید ونجات عزیز اللّه حیدری
۹۴ مهدی منتظر(علیه السلام) در اندیشه اسلامی العمیدی / محبوب القلوب
۹۵ مهدی موعود(علیه السلام)دو جلد علّامه مجلسی/ ارومیه ای
۹۶ مهر بیکران محمد حسن شاه آبادی
۹۷ مهربان تر از مادر / نوجوان حسن محمودی
۹۸ میثاق منتظران (شرح زیارت آل یس) سید مهدی حائری قزوینی

۹۹ ناپیدا ولی با ما/(فارسی،ترکی استانبولی، انگلیسی، بنگالا) واحد تحقیقات

۱۰۰ نجم الثاقب میرزا حسین نوری

۱۰۱ نجم الثاقب(دوجلدی) میرزا حسین نوری

۱۰۲ نشانه های ظهور او محمد خادمی شیرازی

۱۰۳ نشانه های یار وچکامه انتظار مهدی علیزاده

۱۰۴ ندای ولایت بنیاد غدیر

۱۰۵ نماز شب واحد پژوهش مسجد مقدّس جمکران

۱۰۶ نهج البلاغه/(وزیری، جیبی) سید رضی / محمد دشتی

۱۰۷ نهج الکرامه گفته ها ونوشته های امام حسین(علیه السلام) محمّد رضا اکبری

۱۰۸ وآن که دیرتر آمد الهه بهشتی

۱۰۹ واقعه عاشورا وپاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی

۱۱۰ وظایف منتظران واحد تحقیقات

۱۱۱ ویژگی های حضرت زینب(علیهاالسلام) سید نور الدین جزائری

۱۱۲ هدیه احمدیه / (جیبی، نیم جیبی) میرزا احمد آشتیانی

۱۱۳ همراه با مهدی منتظر مهدی فتلاوی/بیژن کرمی

۱۱۴ یاد مهدی(علیه السلام) محمد خادمی شیرازی

۱۱۵ یار غائب از نظر (مجموعه اشعار) محمد حجّتی

۱۱۶ ینابیع الحکمه / عربی - پنج جلد عباس اسماعیلی یزدی

۱۱۷ آثار گناه در زندگی وراه جبران علی اکبر صمدی

۱۱۸ امامت وولایت در امالی شیخ صدوق سید محمّد حسین کمالی

۱۱۹ سیمای جهان در عصر امام زمان(علیه السلام) محمّد امینی گلستانی

۱۲۰ سخنرانی مراجع در مسجد جمکران واحد پژوهش

۱۲۱ صبح فرا می رسد مؤسسه فرهنگی تربیتی توحید

۱۲۲ قصه های تربیتی محمّد رضا اکبری

۱۲۳ دفاع از امامت وولایت(مختصر شب های پشاور) کریم شنی

۱۲۴ نگاهی به مسیحیت وپاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی

جهت تهیه وخرید کتاب های فوق، می توانید با نشانی:

قم - صندوق پستی ۶۱۷، انتشارات مسجد مقدّس جمکران مکاتبه ویا با شماره تلفن های ۷۲۵۳۷۰۰، ۷۲۵۳۳۴۰ - ۰۲۵۱ تماس حاصل نمایید.

کتاب های درخواستی بدون هزینه پستی برای شما ارسال می گردد.

سایر نمایندگی های فروش:

تهران: ۶۶۹۳۹۰۸۳، ۶۶۹۲۸۶۸۷ - ۰۲۱

یزد: ۶۲۴۶۴۸۹، ۲-۶۲۸۰۶۷۱ - ۰۳۵۱

فریدونکار: ۱۴ - ۵۶۶۴۲۱۲ - ۰۱۲۲

پاورقی:

---

(۱) مَنْ اَرادَ اللَّهَ بَدأَ بِکُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْکُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِکُمْ»، زیارت جامعه کبیره از امام هادی علیه السلام.

(۲) مَنْ اَحَبَّکُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ»، همان.

(۳) مَنْ ماتَ وَلَمْ یعْرِفْ إِمامَ زَمانِهِ ماتَ مِیتَةً جاهِلِیةً»، بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۳۳۱، ح ۳۱۷.

(۴) اَللَّهُمَّ عَرِّفْنِی حُجَّتَکَ، فَاِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی حُجَّتَکَ ضَلَلْتُ عَنْ دِینِی»، بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۷، ح ۱۸.

(۵) بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳ و۴.

(۶) آیه ۵ سوره قصص: (وما اراده کردیم که بر مستضعفان زمین منّت گذاریم وآنان را پیشوایان ووارثان زمین قرار دهیم).

(۷) بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۴.

(۸) اسلوب معرفی ولادت وامامت دوازدهمین پیشوای شیعه آن چنان دقیق وهمه گیر طرح ریزی شده بود که حتّی مخالفان هم قادر به انکار آن نمی باشند. در کتاب شریف منتخب الاثر، ص ۳۲۲ - ۳۴۱، نام ۶۵ نفر از مؤلفان ودانشمندان اهل سنّت ذکر شده که در کتاب های خود به آن اعتراف دارند.

(۹) منتخب الاثر، ص ۳۲۰.

(۱۰) همان، ص ۳۲۳. مادر امام زمان علیه السلام در سال ۲۵۸ ه.ق درگذشت.

(۱۱) زندگانی امام حسن عسکری علیه السلام، وارشاد، ص ۳۸۳.

(۱۲) سوره مریم (۱۹)، آیه ۱۲.

(۱۳) سوره مریم (۱۹)، آیه ۳۰.

(۱۴) منتخب الاثر، ص ۳۰۱.

(۱۵) ینابیع الموده، ص ۴۶۱. در برخی کتب آمده است که «ابو عیسی بن متوکل» به امر «معتمد عبّاسی» بر امام علیه السلام نماز خواند.

(۱۶) سوره صف (۶۱)، آیه ۸.

(۱۷) برخی از این مغرضان، سویدی، ابن حجرْ، ابن تیمیه وعبداللّه فصیمی هستند، به کتاب، حیاه الامام المهدی علیه السلام، قرشی مراجعه شود.

(۱۸) الغدیر، جلد ۳، صفحه ۳۰۹.

(۱۹) منتخب الاثر، ص ۳۵۸.

(۲۰) حیاه الامام المهدی علیه السلام، قرشی، ص ۱۲۱ - ۱۲۳؛ بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۴۴.

(۲۱) تنقیح المقال، ج ۳، ص ۱۴۹.

(۲۲) مراقد المعارف، ج ۱، ص ۲۵.

(۲۳) منتخب الاثر، ص ۳۹۳.

(۲۴) بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۶۱.

(۲۵) همان، صفحه ۳۶۰.

(۲۶) به وسائل الشیعه، کتاب القضاء وولایت فقیه وکتاب البیع حضرت امام خمینی رحمه الله مراجعه شود.

(۲۷) منتخب الاثر، ص ۴۰۰.

(۲۸) امام صادق علیه السلام فرمود: «وقتی دانستیم که خدای عزّ وجلّ حکیم است، تصدیق می کنیم که افعال واقوال او همگی مطابق حکمت است، اگر چه وجه آن برای ما آشکار نباشد». کمال الدین، ج ۲، ص ۴۸۲.

(۲۹) همان، ص ۳۴۵.

(۳۰) اگر چه خداوند متعال به قدرت نامتناهای خود می تواند حتی با حضور امام، ایشان را از هر گزندی محفوظ دارد؛ لکن قرار نیست همه زندگی دنیایی بر اساس معجزه پیش برود. چون دنیا محل وظیفه وتکلیف وجریان اسباب وعلل عادی است.

(۳۱) همان، ص ۴۸۱، «یخاف علی نفسه الذبح».

(۳۲) منتخب الاثر، ص ۲۶۷.

(۳۳) غَیبَهً لا یثْبُتُ فِیها عَلَی الْقَوْلِ بِإِمامَتِهِ اِلاّ مَنِ امْتَحَنَ اللَّهُ قَلْبَهُ للإِیمانِ»، همان، ص ۱۰۱.

(۳۴) احتجاج، ص ۲۶۳؛ وبحار الانوار، ج ۵۲، ص ۹۲.

(۳۵) ینابیع الموده، ص ۴۷۷.

(۳۶) کمال الدین، ج ۲، ص ۳۵۱.

(۳۷) منتخب الاثر، ص ۲۷۷.

(۳۸) همان، ص ۲۷۲.

(۳۹) در کتبی مانند: بحار الانوار، نجم الثّاقب، جنّه المأوی، دارالسّلام وعبقری الحسان، صدها حکایت از دیدار کنندگان حضرت مهدی علیه السلام نقل شده است.

(۴۰) بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۳.

(۴۱) همان، ص ۳۲.

(۴۲) بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۵۰.

(۴۳) غیبت نعمانی ص ۲۱۲، منتخب الاثر، ص ۳۰۹.

(۴۴) منتخب الاثر، ص ۳۰۹.

(۴۵) غیبت نعمانی، ص ۲۳۳، منتخب الاثر، ص ۳۰۷.

(۴۶) منتخب الاثر، ص ۳۱۰.

(۴۷) منتخب الاثر ص ۳۱۰.

(۴۸) کنز العمال، ج ۶، ص ۳۹، وینابیع الموده، ص ۴۳۱.

(۴۹) سوره یس (۳۶). آیه ۸۲.

(۵۰) سوره صافات (۳۷)، آیه ۱۴۴.

(۵۱) منتخب الاثر، ص ۲۷۶.

(۵۲) سوره عنکبوت (۲۹)، آیه ۱۴.

(۵۳) بحار الانوار، جلد ۵۲، صفحه ۱۲۶.

(۵۴) بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲، ح ۴.

(۵۵) سوره حجرات (۴۹)، آیه ۱۳.

(۵۶) بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۴۰، ح ۵۰.

(۵۷) بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۵۰، ح ۷۶.

(۵۸) بحار، ج ۵۱، ص ۷۲.

(۵۹) منتخب الاثر، ص ۴۳۹.

(۶۰) همان، ص ۴۴۰.

(۶۱) منتخب الاثر، ص ۱۴۴.

(۶۲) اِذا قامَ القائِمُ لا تَبْقی اَرْضٌ اِلاَّ نُودِی فِیها شَهادَهُ اَنْ لا اِلهَ الاَّ اللَّهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً رَسولُ اللَّهِ»، بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۴۰.

(۶۳) مکیال المکارم، ج ۱، ص ۸۱.

(۶۴) نهج البلاغه، خطبه ۱۳۴، ملاحم.

(۶۵) اَلمَهدی مِنْ وُلْدی، تَکُونُ لَهُ غَیبَهٌ، إِذا ظَهَرَ یمْلأُ الاَرْضَ قِسْطاً کَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً»، ینابیع المودّه، ص ۴۴۸.

(۶۶) وَسَیسْتَانِفُ الإِسْلامَ جَدِیداً»، مکیال المکارم، ج ۱، ص ۵۷.

(۶۷) بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۶.

(۶۸) منتخب الاثر، ص ۴۸۳، به نقل از کافی.

(۶۹) بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۸۴.

(۷۰) مکیال المکارم، ج ۱، ص ۱۰۱.

(۷۱) مدرک پیشین.

(۷۲) منتخب الاثر، ص ۴۹۷.